

MINISTARSTVO PRAVOSUĐA

**Nacrt
Prijedlog Zakona broj _____**

**NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O MIRENJU
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, lipanj 2009.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MIRENJU

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o mirenju sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske («Narodne novine» broj 41/01. – pročišćeni tekst i 55/01.).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE NASTATI DONOŠENJEM ZAKONA

Mirenje u Republici Hrvatskoj dobilo je svoj zakonodavni okvir 2003. godine donošenjem Zakona o mirenju koji je stupio na snagu 24. listopada 2003. godine („Narodne novine“, broj 163/03. od 16. listopada 2003. godine).

Zakonom o mirenju uređen je opseg primjene zakona, dane su definicije pojmova, uređeno je pitanje pokretanja i okončanja postupka mirenja, uvjeti imenovanja, dužnosti i ovlasti izmiritelja, uređeno je pitanje komunikacije sa strankama, uređeno je načelo povjerljivosti, nedopustivost dokaza, nespojivost funkcija, pitanje zastare, uređeno je pitanje sklapanja nagodbe u postupku mirenja, a zakon sadrži i odredbe o upućivanju na mirenje te uređuje pitanje troškova mirenja.

Europski parlament i Vijeće 21. svibnja 2008. godine usvojili su Direktivu 2008/52/EC o određenim aspektima mirenja u građanskim i trgovačkim predmetima (Službeni list Europske zajednice L 136 od 24. svibnja 2008. godine). Člankom 12. stavkom 1. navedene Direktive zahtijeva se od država članica Europske unije da donesu zakone i propise potrebne radi usklađenja s navedenom Direktivom do 21. svibnja 2011. godine osim članka 10. Direktive za koji je dan pridržavanje najkasnije 21. studeni 2010. godine. Budući da je Republika Hrvatska država kandidatkinja za punopravno članstvo u Europskoj uniji treba poštivati rok koji je zadan državama članicama Europske unije za usklađenje svojeg unutarnjeg zakonodavstva s Direktivom. Sukladno članku 1. stavku 2. Direktiva se primjenjuje samo u prekograničnim sporovima u građanskim i trgovačkim stvarima, osim u odnosu na prava i obveze kojima stranke ne mogu raspolagati prema mjerodavnom primjenjivom pravu. Međutim, kako je opći stav pravne zajednice EU da dvostruki pravni režim (jedan za prekogranične a drugi za ostale sporove) ne bi osigurao jednaka prava i obveze za domaće i strane fizičke i pravne osobe već bi, naprotiv uzrokovao pravnu nesigurnost, koncept jednoobraznog pravnog režima za domaće i prekogranične sporove u odnosu na mirenje prihvatljiviji je odabir za Republiku Hrvatsku.

Zakon o mirenju valja stoga uskladiti s Direktivom tako da:

- osigura djelotvornost, nepristranost i kompetentnost izmiritelja kao i da omogući bilo kojoj osobi da provede mirenje, bez obzira na njezinu pripadnost ili zanimanje te bez obzira na način na koji je izmiritelj imenovan ili zatražen da provede mirenje.

- niti izmiritelji, a niti osobe uključene u proces administrativne organizacije mirenja neće biti prisiljeni pružati dokaze u građanskim i trgovačkim sudskim postupcima ili arbitraži u odnosu na informacije koje proizlaze iz ili su u svezi s procesom mirenja, osim kada je to potrebno radi opravdanih okolnosti (javni poredak i dr.)

- uredi pitanje zastare u odnosu na zahtjeve koji su predmet postupka mirenja.

Osim navedenog, Zakon o mirenju valja i dodatno jezično i nomotehnički poboljšati te ispraviti nedoumice na koje je ukazala praksa.

III. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o mirenju nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. PRIJEDLOG DA SE ZAKON DONESE PO HITNOM POSTUPKU

Sukladno odredbi članka 161, stavka 1. Poslovnika Hrvatskog sabora („Narodne novine“, broj: 71/00, 129/00, 117/01, 6/02 – pročišćeni tekst, 41/02, 91/03 i 58/04), predlaže se donošenje ovog Zakona po hitnom postupku budući da se predloženim Zakonom hrvatsko zakonodavstvo dodatno usklađuje s propisima Europske unije.

V. TEKST PRIJEDLOGA ZAKONA

Tekst prijedloga zakona dan je u obliku konačnog Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o mirenju.

VI. TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU I DOPUNJUJU

Tekst odredaba Zakona o mirenju („Narodne novine“, broj 163/03.) koje se mijenjaju i dopunjuju, dan je u prilogu ovoga Prijedloga zakona.

ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MIRENJU

Članak 1.

U Zakonu o mirenju („Narodne novine“ broj 163/03) članak 1. mijenja se i glasi:

„1) Ovim se Zakonom uređuje mirenje u građanskim, trgovačkim, radnim i drugim imovinskopравnim sporovima o pravima kojima stranke mogu slobodno raspolagati.

2) Svrha je ovog Zakona olakšavanje pristupa mirenju kao odgovarajućem postupku rješavanja sporova, osiguravanje raspoloživosti mirenja, jačanje svijesti o mirenju kroz poticanje primjene mirenja te osiguravanje uravnoteženog odnosa između mirenja i sudskog postupka.“

Članak 2.

Članak 2. mijenja se i glasi:

„U smislu ovog Zakona:

- *mirenje* je svaki postupak u kojem stranke nastoje sporazumno riješiti spor uz pomoć jednog ili više izmiritelja koji strankama pomažu postići nagodbu, bez ovlasti da im nametnu obvezujuće rješenje,

- *izmiritelj* je jedna ili više osoba koje na temelju sporazuma stranaka provode mirenje samostalno ili u okviru institucije za mirenje,

- *institucija za mirenje* je pravna osoba ili tijelo pravne osobe koja organizira postupke mirenja.“

Članak 3.

Članak 4. mijenja se i glasi:

„1) Imenovanje izmiritelja obavlja se prema pravilima o kojima su se stranke sporazumjele.

2) Stranke sporazumno određuju hoće li mirenje provoditi jedan ili više izmiritelja i tko će se imenovati za izmiritelja.

3) Ako se stranke ne mogu sporazumjeti o broju ili osobi, odnosno osobama izmiritelja, mogu zatražiti da ih odredi ili da ih imenuje institucija za mirenje ili neka treća osoba (u daljnjem tekstu: tijelo za imenovanje).“

Članak 4.

U članku 5. stavak 3. briše se.

Članak 5.

Članak 6. mijenja se i glasi:

- „1) Mirenje se provodi na način o kojem su se stranke sporazumjele.
- 2) Izmiritelj će pri vođenju postupka zadržati pravičan odnos prema strankama.“

Članak 6.

Članak 7. mijenja se i glasi:

- „1) Stranke se mogu sporazumjeti o načinu vršenja dostave.
- 2) Ako se stranke nisu drugačije sporazumjele o načinu vršenja dostave:
 - pismena se dostavljaju putem pošte odnosno elektroničkim putem u skladu s posebnim zakonom,
 - stranke se pozivaju telefonom, brzojavom i elektroničkim putem u skladu s posebnim zakonom ili na drugi odgovarajući način.
- 3) O izvršenoj dostavi poziva izmiritelj će sastaviti službenu bilješku, ako o izvršenoj dostavi nema drugog pisanog dokaza.
- 4) Ako zbog postojanja opravdanog razloga strankama dostava nije izvršena, izmiritelj će ponoviti dostavu.“

Članak 7.

Članak 8. mijenja se i glasi:

- „1) Ako se stranke nisu drugačije sporazumjele izmiritelj se može sastajati sa svakom od stranaka odvojeno.

2) Ako se stranke nisu drugačije sporazumjele izmiritelj može informacije i podatke koje je primio od jedne stranke prenijeti drugoj stranci samo uz njezin pristanak.“

Članak 8.

Članak 9. mijenja se i glasi:

„1) Mirenje je dovršeno:

- ako je jedna stranka uputila drugim strankama i izmiritelju pisanu izjavu o odustajanju od postupka mirenja, osim ako u postupku i nakon odustanka jedne stranke sudjeluju dvije ili više stranaka koje su voljne mirenje nastaviti,
- ako su stranke uputile izmiritelju pisanu izjavu o dovršetku postupka,
- odlukom izmiritelja da se postupak mirenja obustavlja, donesenom u pravilu nakon što je o tome strankama bila dana mogućnost da se izjasne, zbog toga što daljnje nastojanje da se postigne mirno rješenje spora više nije svrhovito,
- ako se nagodba ne sklopi u roku od 60 dana od početka mirenja. Ovaj se rok pisanim sporazumom stranaka može produžiti,
- sklapanjem nagodbe.“

Članak 9.

U članku 10. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

„1) Na zahtjev stranaka, izmiritelj sudjeluje u sastavljanju nagodbe.

2) Nagodba koja je sklopljena u postupku mirenja je ovršna isprava ako sadrži klauzulu ovršnosti.“

Članak 10.

Članak 11. mijenja se i glasi:

„1) Izmiritelj je dužan u odnosu na treće osobe čuvati povjerljivim sve informacije o postupku mirenja, osim ako drugim zakonom nije drugačije propisano ili ako je davanje informacija nužno radi ovrhe nagodbe.

2) Izmiritelj odgovara za štetu koju je prouzročio povredom obveze iz stavka 1. ovoga članka.

3) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i na stranke te na druge osobe koje su u postupku mirenja sudjelovale u bilo kojem svojstvu.“

Članak 11.

Članak 12. mijenja se i glasi:

„1) Ako se stranke ili druge osobe koje sudjeluju u postupku mirenja nisu drugačije sporazumjele, ne mogu se u arbitražnom, sudskom ili bilo kojem drugom postupku pozivati na relevantne činjenice i pravne radnje – bez obzira na njihov oblik – ili predlagati kao dokaz:

- činjenicu da je jedna od stranaka predlagala ili prihvatila mirenje,
- izjave o činjenicama ili prijedloge koje su stranke u postupku iznosile,
- priznanje zahtjeva ili činjenica izvršeno tijekom postupka, ako takva očitovanja nisu sastavni dio nagodbe,
- isprave koje su pripremljene isključivo za potrebe postupka mirenja osim ako je zakonom utvrđeno da je njihovo iznošenje nužno radi provedbe ili ovrhe sklopljene nagodbe,
- spremnost jedne stranke da tijekom postupka prihvati prijedlog izmiritelja,
- prijedloge koje je u postupku iznio izmiritelj.

2) U sudskom, arbitražnom ili drugom postupku koji se vodi o istome ili drugome sporu neće se izvoditi dokazi niti uzimati u obzir okolnosti iz stavka 1. ovoga članka.

3) Osoba koja postupi suprotno stavku 1. ovog članka odgovorna je za štetu koju time prouzroči.“

Članak 12.

Članak 14. mijenja se i glasi:

„ Pokretanjem postupka mirenja nastupa zastoj zastarijevanja.“

Članak 13.

Članak 15. mijenja se i glasi:

„ Ako su se stranke koje su se sporazumjele o provođenju mirenja izričito obvezale da tijekom točno određenog vremenskog razdoblja ili do nastupanja točno određenog uvjeta neće pokretati ili nastavljati sudske, arbitražne ili druge postupke, takav sporazum ima obvezujući učinak. U tom slučaju, sud, arbitri ili druga tijela kod kojih se pokrene postupak odbacit će na zahtjev druge stranke akt kojim se postupak pokreće ili nastavlja.“

Članak 14.

Članak 16. mijenja se i glasi:

„Tijekom sudskog, upravnog ili drugog postupka tijelo koje vodi postupak će u sporovima iz članka 1. ovoga Zakona preporučiti strankama da spor riješe u postupku mirenja u skladu s odredbama ovoga Zakona, ako ocijeni da postoji mogućnost rješavanja spora mirenjem.“

Članak 15.

Članak 17. mijenja se i glasi:

„Ako se stranke nisu drugačije sporazumjele troškove postupka mirenja stranke snose na jednake dijelove.“

Članak 16.

Ministar nadležan za poslove pravosuđa će, u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, pravilnikom propisati način vođenja i oblik registra izmiritelja te standarde za akreditiranje institucija za mirenje i izmiritelja.

Članak 17.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

OBRAZLOŽENJE ODREDBA KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MIRENJU

Članak 1.

U ovom se članku u stavku 1. određuje opseg primjene ovoga Zakona dok se sada novim stavkom 2. određuje svrha ovog Zakona i vrši usklađenje s Direktivom 2008/52/EC Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. godine.

Članak 2.

Odredbom ovog članka izvršene su jezične izmjene definicija pojmova.

Članak 3.

Odredbom ovog članka izvršena su nomotehnička i jezična poboljšanja članka 4. Zakona o mirenju.

Članak 4.

Odredbom ovog članka izvršena su nomotehnička poboljšanja članka 5. Zakona o mirenju. Izvršeno je brisanje stavka 3. članka 5. Zakona o mirenju. Predloženo rješenje povoljnije je stranke koje sudjeluju u postupku mirenja jer im je dano pravo da tijekom cijelog trajanja postupka mirenja zatraže imenovanje drugog izmiritelja kao i pravo osporavanja pravne valjanosti radnji koje je izmiritelj poduzeo, a u odnosu na kojeg su stranke saznale okolnosti koje bi mogle dati povoda opravdanoj sumnji u njegovu nepristranost i neovisnost. Prilikom intervencije u postojeći zakonski članak rukovodilo se načelom dobrovoljnosti postupka mirenja.

Članci 5. i 6.

Odredbama ovih članka izvršena su nomotehnička i jezična poboljšanja članaka 6. i 7. Zakona o mirenju. Stavak 2. članka 6. i članak 7. brisani su kao suvišni s obzirom na pojmovno određenje mirenja i dužnosti izmiritelja koje su normirane u drugim člancima Zakona, a s obzirom na sadržajnu cjelinu i smisao zakonskog teksta. U tom pravcu brisan je stavak 4. članka 6. Zakona o mirenju budući da je bilo potrebno normirati institut dostave u postupku mirenja (sudskog i izvansudskog) a što je nomotehnički uređeno kroz samostalni članak u Zakonu.

Članak 7.

Odredbom ovog članka izvršena su nomotehnička i jezična poboljšanja.

Članak 8.

Odredbom ovog članka izvršena su nomotehnička i jezična poboljšanja članka 8. Zakona o mirenju.

Članak 9.

Odredbom stavka 1. ovog članka izvršena su nomotehnička i jezična poboljšanja članka 10. Zakona o mirenju.

Odredbom stavka 2. izvršeno je usklađenje stavka 2. članka 10. Zakona o mirenju s odredbama Ovršnog zakona i Zakona o javnom bilježništvu.

Članak 10.

Odredbom stavka 1. članka 11. Zakona o mirenju izvršeno je usklađenje s člankom 7. Direktive 2008/52/EC Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. godine te su izvršena nomotehnička i jezična poboljšanja članka 11. Zakona o mirenju.

Članak 11.

Odredbom ovog članka izvršena su nomotehnička i jezična poboljšanja članka 12. Zakona o mirenju.

Članak 12.

Odredbom ovog članka izvršeno je usklađenje s člankom 8. Direktive 2008/52/EC Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. godine članka 14. Zakona o mirenju te je propisano da pokretanjem postupka mirenja nastupa zastoj zastarijevanja.

Članak 13.

Odredbom ovog članka izvršena su nomotehnička i jezična poboljšanja članka 15. Zakona o mirenju. Stavak 1. članka 15. je brisan s obzirom na odredbe Ustava Republike Hrvatske o pravu na pristup sudu (članak 29.)

Stavak 3. članka 15. je brisan s obzirom da je isti proturječan odredbi članka 12. Zakona o mirenju koji je izmijenjen odredbom članka 11. ovoga Zakona.

Članak 14.

Odredbom ovog članka izvršena su nomotehnička i jezična poboljšanja članka 16. Zakona o mirenju s ciljem promicanja izvansudskog i sudskog mirenja u Republici Hrvatskoj.

Stavci 2. i 3. članka 16. su brisani kao suvišni radi izbjegavanja dvostrukog normiranja vremenskog trajanja postupka mirenja koji je uređen u članku 9. Zakona o mirenju, koji je izmijenjen člankom 8. ovoga Zakona.

Članak 15.

Odredbom ovog članka izvršena su nomotehnička i jezična poboljšanja članka 17. Zakona o mirenju.

Članak 16.

Odredbom ovog članka određeno je donošenje pravilnika kojim će se propisati način vođenja i oblik registra izmiritelja te standardi za akreditiranje institucija za mirenje i izmiritelja kao i rok za donošenje ovog pravilnika, a sukladno Strateškoj studiji razvoja sustava mirenja u

građanskim i trgovačkim postupcima u Republici Hrvatskoj koju je Vlada Republike Hrvatske usvojila na sjednici održanoj 14. svibnja 2009. godine a koja je nastala na temelju preporuka proizašlih iz projekta PHARE 2005 „Jačanje mirenja kao alternativnog načina rješavanja sudskih sporova“.

Članak 17.

Propisan je rok stupanja na snagu ovoga Zakona.

TEKST ODREĐABA ZAKONA O MIRENJU KOJE SE MIJENJAJU I DOPUNJUJU

ZAKON O MIRENJU

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuje mirenje u građanskopravnim sporovima, uključujući i sporove iz područja trgovačkih, radnih i drugih imovinskopravnih odnosa u stvarima u kojima stranke mogu slobodno raspolagati, ako za neke od tih sporova posebnim propisom nije nešto drugo određeno.

Članak 2.

U smislu ovoga Zakona:

a. *mirenje* (posredovanje, medijacija, concilijacija) je svaki postupak, bez obzira na njegov naziv, u kojem stranke nastoje sporazumno riješiti svoj spor uz pomoć jednog ili više izmiritelja koji strankama pomažu postići nagodbu, bez ovlasti da im nametnu obvezujuće rješenje,

b. *izmiritelj* (posrednik, medijator, concilijator) označava jednu ili više osoba koje na temelju sporazuma stranaka provode mirenje,

c. *organizacija za mirenje* je pravna osoba ili tijelo pravne osobe koja organizira postupke mirenja.

Članak 4.

(1) Stranke sporazumno određuju hoće li mirenje provoditi jedan ili više izmiritelja i tko će se imenovati za izmiritelja.

(2) Imenovanje izmiritelja obavlja se prema pravilima o kojima su se stranke sporazumjele.

(3) Ako se stranke ne mogu sporazumjeti o broju ili osobi, odnosno osobama izmiritelja, mogu zatražiti da broj izmiritelja odredi i da ih imenuje organizacija za mirenje ili neka treća osoba (u daljnjem tekstu: tijelo za imenovanje). Ako stranke ne zatraže drugačije, tijelo za imenovanje imenovat će samo jednog izmiritelja, i to iz reda sudaca, koji sude u građanskim ili trgovačkim sporovima, ili odvjetnika.

(4) Pri imenovanju izmiritelja, tijelo za imenovanje vodit će računa o okolnostima spora i o potrebi da izmiritelj bude neovisan i nepristran, te o svojstvima koja on treba imati, uključujući i potrebu da se u međunarodnom mirenju imenuje izmiritelj čije je državljanstvo različito od državljanstva stranaka u sporu.

Članak 5.

(1) Izmiritelj je dužan djelovati nepristrano i jednako postupati sa svakom od stranaka u sporu.

(2) Osoba kojoj se ponudi imenovanje za izmiritelja dužna je otkriti sve okolnosti

koje bi mogle dati povoda opravdanoj sumnji u njenu nepristranost i neovisnost. Nakon imenovanja, izmiritelj je dužan priopćiti takve okolnosti strankama čim za njih sazna, ako to već ranije nije učinio.

(3) Ako niti jedna stranka, pošto sazna za okolnosti iz stavka 2. ovoga članka, odmah ne zatraži imenovanje drugog izmiritelja, gubi pravo da to kasnije učini, kao i pravo da zbog tih okolnosti osporava pravnu valjanost radnji koje je izmiritelj poduzeo, odnosno radnji koje su uz njegovo posredovanje poduzele stranke.

Članak 6.

(1) Mirenje se provodi na način o kojem su se stranke sporazumjele, o čemu mogu sklopiti pisani sporazum.

(2) Ako se stranke nisu drugačije sporazumjele, izmiritelj mirenje provodi na način koji smatra prikladnim, uzimajući u obzir sve okolnosti slučaja, zahtjeve stranaka i potrebu za brzim i trajnim rješenjem spora.

(3) U svakom slučaju, izmiritelj će pri vođenju postupka zadržati pravičan odnos prema strankama.

(4) Ako stranke nisu odredile postupak mirenja, izmiritelj je ovlašten na prikladan način primjenjivati odredbe Zakona o parničnom postupku, posebno u odnosu na pozivanje, dostavu poziva, rokove i sl.

Članak 7.

Ako se stranke nisu drugačije sporazumjele, izmiritelj može bilo kada tijekom postupka iznositi prijedloge o nagodbi kojom bi stranke mogle okončati spor, uključujući i tekst takve nagodbe.

Članak 8.

Izmiritelj će, u pravilu, djelovati u nazočnosti obiju stranaka. Ako samo s jednom bude komunicirao u pisanom obliku, primjerak toga pisanog sastava mora u isto vrijeme dostaviti drugoj stranci. O razgovoru koji se tiče predmeta spora, koji je obavio samo s jednom strankom, bez odgađanja mora obavijestiti drugu.

Članak 9.

(1) Mirenje se okončava:

- a. sklapanjem nagodbe,
- b. odlukom izmiritelja da se postupak mirenja obustavlja, donesenom u pravilu nakon što je o tome strankama bila dana mogućnost da se izjasne, zbog toga što daljnje nastojanje da se postigne mirno rješenje spora više nije svrhovito,
- c. pisanom izjavom o okončanju postupka koju su stranke uputile izmiritelju, ili
- d. pisanom izjavom o odustajanju od postupka mirenja koju je jedna stranka uputila drugim strankama i izmiritelju, osim ako u postupku i nakon odustanka jedne stranke sudjeluju dvije ili više stranaka koje su voljne mirenje nastaviti.

(2) Mirenje se okončava i ako se nagodba ne postigne u roku od 60 dana od dana prihvata prijedloga za pokretanje mirenja. Ovaj se rok pisanim sporazumom stranaka može produžiti još za najviše 60 dana.

Članak 10.

(1) Na zahtjev stranaka, izmiritelj će sudjelovati u oblikovanju i izradi nagodbe.

(2) Nagodba koja se sklopi u postupku mirenja imat će svojstvo ovršne isprave ako

potpise stranaka na njoj ovjeri javni bilježnik.

Članak 11.

(1) Ako se stranke nisu drugačije sporazumjele, izmiritelj je dužan čuvati kao tajnu u odnosu na treće osobe sve informacije koje se odnose na postupak mirenja, osim ako je po zakonu dužan priopćiti.

(2) Izmiritelj odgovara za štetu koju je prouzročio kršenjem obveze iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Bez pristanka stranaka izmiritelj ne smije svjedočiti o činjenicama koje je saznao od stranaka tijekom postupka mirenja, neovisno o tome je li taj postupak okončan sporazumom ili ne.

(4) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i na stranke, te na druge osobe koje su u postupku mirenja sudjelovale u bilo kojem svojstvu, pod uvjetom da su za dužnost čuvanja povjerljivosti informacija znale ili morale znati.

Članak 12.

(1) Stranka u postupku mirenja, izmiritelj ili osoba koja na drugi način sudjeluje u postupku, uključujući i administrativno osoblje organizacije za mirenje, ne može se u bilo kojem drugom postupku, sudskom, arbitražnom, ili drugom postupku, pozivati na okolnosti ili predlagati kao dokaz:

a. činjenicu da je jedna od stranaka predlagala mirenje ili bila voljna sudjelovati u njemu,

b. stavove koje je stranka u postupku mirenja izrazila ili prijedloge koje je u tom postupku iznijela,

c. izjave o činjenicama ili priznanje zahtjeva ili činjenica izvršeno tijekom postupka mirenja, ako takve izjave ili priznanja nisu sastavni dio postignute nagodbe,

d. prijedloge koje je u postupku iznio izmiritelj,

e. činjenicu da je neka stranka u postupku pokazala spremnost prihvatiti prijedlog izmiritelja,

f. ispravu koja je pripremljena isključivo za potrebe postupka mirenja, ili ispravu za koju su se stranke u postupku mirenja sporazumjele da se neće koristiti niti u kojem drugom postupku.

(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka primjenjuju se bez obzira na oblik informacije ili dokaza koji se u njemu spominju.

(3) U sudskom, arbitražnom ili drugom postupku koji se vodi o istome ili drugome sporu neće se izvoditi dokazi niti uzimati u obzir okolnosti iz stavka 1. ovoga članka. Ako takav dokaz bude predložen, tijelo koje vodi postupak takav će prijedlog kao nedopušten odbaciti, a ako sudionik u postupku podnese ispravu ili daje izjavu koja je u suprotnosti sa stavkom 1., tijelo koje vodi postupak ne smije sadržaj tako stečene informacije koristiti u donošenju odluke.

(4) U svakom slučaju, osoba koja postupi suprotno stavku 1. ovoga članka odgovorna je za štetu koju time prouzroči, a može u postupku biti kažnjena i po osnovi zlouporabe procesnih prava, ako tijelo koje vodi postupak ima takve ovlasti.

(5) Odredbe stavka 1. do 4. ovoga članka ne odnose se na one dokaze ili obavijesti koje su prema zakonu nužne za provedbu ili ovrhu postignute nagodbe.

(6) Osim slučajeva navedenih u stavku 1. ovoga članka, drugi dokazi i izjave koji bi

bili dopustivi u nekom drugom postupku neće postati nedopušteni zbog toga što su bili korišteni u postupku mirenja.

(7) Ako se u postupku mirenja stranka pozivala na neku izjavu ili dokaz koji bi u drugome postupku mogla uskratiti, činjenica da je takva izjava ili dokaz korištena za svrhe mirenja ne znači ujedno i pristanak na korištenje takve izjave ili dokaza u drugome postupku.

Članak 14.

(1) Pokretanjem postupka mirenja ne prekida se zastara u odnosu na zahtjeve koji su predmet postupka mirenja, osim ako se stranke drugačije ne dogovore pisanim putem.

(2) Ako je po zakonu pravo na podnošenje zahtjeva za zaštitu prava ili tužbe u nekom sporu ograničeno prekluzivnim rokom, taj rok računat će se od dana kada je prijedlog za postupak mirenja odbijen ili se smatra odbijenim, odnosno kada je mirenje okončano bez sklapanja nagodbe.

Članak 15.

(1) Tijekom postupka mirenja, stranke će se suzdržavati od pokretanja drugih postupaka, sudskih ili arbitražnih, za rješavanje spora o kojem se mirenje provodi, osim ako je to neophodno za očuvanje njihovih prava.

(2) Ako su se stranke koje su se sporazumjele o provođenju mirenja izričito obvezale da tijekom točno određenoga vremenskog razdoblja ili do nastupanja točno određenog uvjeta neće pokretati ili nastavljati sudske, arbitražne ili druge postupke, takav sporazum ima obvezujući učinak. U tom slučaju, sud, arbitri ili druga tijela kod kojih se pokuša pokrenuti postupak odbacit će na zahtjev druge stranke akt kojim se postupak pokreće ili nastavlja kao preuranjen, osim ako bi, u svjetlu svih okolnosti spora, odgoda pokretanja ili nastavljanja postupka mogla voditi teškim i nepopravljivim posljedicama.

(3) Ako stranke ne postignu nagodbu u postupku mirenja zbog nesuglasnosti o pravnim pitanjima, a sporazume se o činjenicama, pisano zajedničko očitovanje stranaka o činjenicama obvezujuće je u eventualnim daljnjim postupcima ukoliko su potpisi stranaka na zajedničkom očitovanju ovjereni kod javnog bilježnika.

Članak 16.

(1) Tijekom sudske, upravne ili drugog postupka tijelo koje vodi postupak može u sporovima iz članka 1. preporučiti strankama da pokrenu postupak mirenja u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(2) Ako se stranke sporazumiju o provođenju postupka mirenja, tijelo koje postupak vodi nakon savjetovanja sa strankama odredit će rok na koji će se odgoditi daljnje poduzimanje radnji u postupku, a koji ne može biti duži od 60 dana. Rok na koji je odgoda određena može se produžiti samo na sporazumni prijedlog svih stranaka u sporu.

(3) Ako se tijekom roka iz stavka 2. ovoga članka ne postigne nagodba, tijelo koje vodi postupak nastaviti će ga, a do nove odgode radi pokušaja mirenja može doći samo na temelju sporazumnog zahtjeva svih stranaka u sporu.

Članak 17.

(1) Stranke se s izmiriteljem mogu sporazumjeti da će mu platiti nagradu i naknadu troškova.

(2) Ako se stranke nisu drugačije sporazumjele, svaka snosi svoje troškove, a zajedničke troškove postupka mirenja stranke snose na jednake dijelove.

Članak 18.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.